

Іерусалима во Іеріхонѣ, и падна въ разбойницѣ който като го совлѣкоха, и наложиха мѣ раи ѡидоха си, и ѡставиша го ѣдва живѣ.

31 И по слѣчаю священникѣ нѣкой слѣзеше по тоа пжть: и като го видѣ, ѡстави го и заминаси.

32 Подобнѣ, и нѣкой левитѣ, понѣже дойдѣ на онова мѣсто, като се приближи та го видѣ, ѡстави го и ѡиде си.

33 Но ѣдинѣ Самаранинѣ, който пжтѣваше, дойдѣ при него, и като го видѣ, сожали мѣ се за него.

34 И пристяпни, и повжрза мѣ раи те и поля ги съ масло и вѣно: и като го качи на свойатѣ си, добитокѣ, ѡведего въ гостинница та и грѣжашесе за него.

35 И на оутрешниатѣ дѣнь, като си пойдѣ, извади два сребренника, и даде на гостинникатѣ, и рече мѣ: имай грѣжа за тогова челоуѣка: и колкото іоще похѣрчишѣ за него, азѣ кога то се вжрнемѣ ще да ти заплатимѣ.

36 Кой прочее ѡ тѣа трѣма та ти се чини да ѣближень на оногова, който ѣ падналѣ въ разбойницѣ те:

37 Я законнико рече; Ѡнши шото сотвори милостѣ съ него. Я Исусѣ мѣ рече:

Иди прочее та прави и ты такожде.

38 И като вжрѣха по пжтьатѣ, влѣзе Исусѣ въ ѣдно село: и жена нѣкол, име то и Марѣа, приа го во свойатѣ си дѣмѣ.

39 И имаше тѣа сестра, коато се наричаше Маріа, коато и стѣдна при носѣ те Исусови, и слѣшаше слово то негово.

40 Я Марѣа се мѣлвеше за много слѣгѣваніе, и застапа при него, и рече: Гѣсподи, не маришѣ ли като ме ѡстави сестра ми сама да слѣгѣвамѣ; речий прочее да ми помѣгне.

41 И ѡговори Исусѣ, и рече и: Марѣа, Марѣа, грѣжашесе и мѣлвишесе за много (ракотѣ):

42 Но ѣдна ѣ за погрѣка. Я Маріа извадѣ добротѣ дѣлѣ, който не ще да се зѣме ѡ неа.

ГЛАВА ЯГ

И ѣдинѣ пжть като вѣше на нѣкое мѣсто, и се мѣлеше, кога то престана, рече мѣ ѣдинѣ ѡ оученицѣ те мѣ: Гѣсподи, наѣчи ны да се мѣлимѣ, каквѣто и Іуаннѣ наѣчи оученицѣ те си.

2 И рече имѣ: кога то се мѣлите, дѣмайте: "ОТЧѣ нашѣ, който си на небеса та, да се свати име то твоѣ: